

39 - ముప్పది తొమ్మిదవ దశకము

॥ యోగమాయానయనవర్ణనమ్ ॥

భవంతమయముద్వహాన్ యదుకులోద్వహో నిస్సరన్

దదర్శ గగనోచ్చలజ్జలభరాం కలిందాత్మజామ్ ।

అహో సలిసంచయః స పునరైంద్రజాలోదితో

జలౌఘ ఇవ తత్ క్షణాత్ ప్రపదమేయతామాయయౌ ॥

(39.1)

ప్రసుప్తపశుపాలికాం నిభృతమారుదద్భాలికాం

అపావృతకవాటికాం పశుపవాటికామావిశన్ ।

భవంతమయమర్చయన్ ప్రసవతల్పకే తత్పదాద్

వహాన్ కపటకన్యకాం స్వపురమాగతో వేగతః ॥

(39.2)

తతస్త్వదనుజారవ క్షపిత నిద్ర వేగ ద్రవద్

భటోత్కర నివేదిత ప్రసవ వార్తయైవార్తిమాన్ ।

విముక్త చికురోత్కరస్త్వరిత మాపతన్ భోజరా-

డతుష్ట ఇవ దృష్టవాన్ భగినికాకరే కన్యకామ్ ॥

(39.3)

ధ్రువం కపటశాలినో మధుహరస్య మాయా భవేత్

అసావితి కిశోరికాం భగినికాకరాలింగితామ్ ।

ద్విపో నలినికాంతరాదివ మృణాళికామాక్షిపన్

అయం త్వదనుజామజాముపలపట్టకే పిష్టవాన్ ॥ (39.4)

తతో భవదుపాసకో ర్ఘటితి మృత్యుపాశాదివ

ప్రముచ్య తరసైవ సా సమధిరూఢరూపాంతరా ।

అధస్తలమజగ్మూషీ వికసదష్టబాహుస్ఫుర-

న్మహోయుధమహో గతా కిల విహాయసా దిద్యుతే ॥ (39.5)

న్యశంసతర! కంస! తే కిము మయా వినిష్పిష్టయా

బభూవ భవదంతకః క్వచన చింత్యతాం తే హితమ్ ।

ఇతి త్వదనుజా విభో! ఖలముదీర్య తం జగ్మూషీ

మరుద్గణపణాయితా భువి చ మందిరాణ్యేయుషీ ॥ (39.6)

ప్రగే పునరగాత్మజావచనమీరితా భూభుజా

ప్రలంబబకపూతనాప్రముఖదానవా మానినః ।

భవన్నిధనకామ్యయా జగతి బభ్రముర్నిర్భయాః

కుమారకవిమారకాః కిమివ దుష్కరం నిష్కృపైః ॥ (39.7)

తతః పశుపమందిరే త్వయి ముకుంద! నందప్రియా-

ప్రసూతిశయనేశయే రుదతి కించిదంచత్పదే ।

విబుధ్య వనితాజనై స్తనయసంభవే ఘోషితే

ముదా కిము వదామ్యహో! సకలమాకులం గోకులమ్ ॥

(39.8)

అహో! ఖలు యశోదయా నవకలాయచేతోహరం

భవంతమలమంతికే ప్రథమమాపిబంత్యా దృశా ।

పునస్తనభరం నిజం సపది పాయయంత్యా ముదా

మనోహరతనుస్పృశా జగతి పుణ్యవంతో జితాః ॥

(39.9)

భవత్కుశలకామ్యయా స ఖలు నందగోపస్తదా

ప్రమోదభరసంకులో ద్విజకులాయ కిం నాదదాత్ ।

తథైవ పశుపాలకాః కిము న మంగళం తేనిరే

జగత్త్రితయమంగళ! త్వమిహ పాహి మామామయాత్ ॥

(39.10)

॥ ఇతి యోగమాయానయనవర్ణనమ్

అను ముప్పది తొమ్మిదవ దశకము సంపూర్ణము ॥